

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak **torek** in **petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krone, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 13 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravištvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Utisi s pota po domači zemlji!

(Dopis.)

Spoznavaj se sam!

Vozi se po naših železnicah, hodi po naših uradih, boljših gostilnah in sploh javnih napravah: povsod te bodo nemško nagovarjali in sicer uslužbenci in drugo občinstvo, ako imaš boljšo suknjo.

In ti, slovenski razumnik, bodisi uradnik, duhovnik, učitelj, advokat ali kar si bodi, ti seveda istotako povsod govoriš lepo, sladko in prijazno „svojo osrečujočo nemščino“. Ko zahtevaš voznico na kolodvoru pri blagajni, zahtevaš jo nemški; ko želiš kakšnega pojasnila od železniškega uslužbenca, prosiš nemški, zanj, razven ako si osebno ž njim znan kot s Slovincem. Prideš na pošto, v gostilno, v urad: povsod govoriš nemški, ker si „gospod, gospa, gospodična!“

— So izjeme, ali — bodimo odkritosrčni sami proti sebi — malo jih je, tudi na Kranjskem, ki bi nastopali povsod s slovenščino, kjer so v to povsem opravičeni. — Posledica temu? Kdo jih ne pozna?

Kako pa ti je pri srcu, ko sediš — mogoče izjemoma — v železniškem vozu med priprostimi slovenskimi ljudmi, pa pride sprevodnik ter govori z vsemi drugimi slovenski, le tebe, ker si videti „gospodski“, nagovori nemški, ter ti tudi nadalje nemški odgovarja, dasi si mu ti mogoče že odgovoril slovenski?

Ali te ne zaskeli v dnu srca, da ti, rojen Slovenec, zaveden, naobražen Slovenec, pri železniškem osebju za svoj jezik ne najdeš pravice, pač pa oni priprosti ljudje, ki bi niti tako bridko ne občutili, ako bi se jih traktiralo z nemščino, kakor občutiš to ti?

In kdo ti je zapravlil to pravico, dragi slovenski rojak, ki se prištevaš med razumništvo, da ti s svojim jezikom ne najdeš nikjer pravice, nikjer prijaznosti, — da se te smatra povsod za izzivača ali prešernega agitatorja, ako govoriš na slovenski zemlji pri uradih, na železnicah, v gostilnah itd. le slovenski, in da te kot takega že uslužbenci povsod postrani gledajo, te kot takega različni podli špijoni vseh kategorij „denuncirajo“ navzgor? — Kdo je kriv, da se nam šteje v greh domoljubje, ljubezen do lastnega naroda, nekaj, kar se sicer po vsem božjem svetu smatra za plemenito potezo v značaju vsakega izobraženca in neizobraženca?

To je zakrivila, takšen mučen položaj nam je pripravila masa slovenske inteligence vseh stanov s svojim — v tem oziru neodločnim in polovičarskim vedenjem in nastopanjem zadnja tri desetletja!

Ako bi vse slovensko razumništvo vseh stanov — ali pa vsaj njegova večina — ves čas ustavne dobe bilo terjalo svoje ustavno-zajamčene pravice v jezikovnem oziru na vseh zgoraj navedenih javnih napravah in sicer odločno in dosledno, brez ozira na osebe in zamero na katero si bodi stran, ako bi isto bilo vselej najodločneje zavrnilo vsakšno podtikanje, da oni, ki na slovenskih tleh povsod govori slovenski, da oni izziva, ter storilo vse korake, uporabilo vsa dovoljena sredstva, da se takšno žaljenje naših rojakov in naše narodnosti ne bi ponavljalo, ne bil bi danes Slovenec zaničevan tujec na lastni zemlji, ki ne sme le premnogokrat na lastnih tleh ziniti slovenske besede, ako noče, da se ga razkriči za narodnega prenapetneža; ne bi se ponavljali vsak dan slučajni, da se zapoveduje

celim tramam slovenskega potujočega občinstva na slovenski zemlji le z nemškim: „nach N. N. einsteigen“, ali pa: „alles aussteigen!“ — in ne besedica slovenska ne uide poslušnemu železniškemu uslužbencu! Kakor nemi živini se zapoveduje našemu ljudstvu z nerazumljivimi glasovi; mnogo jih gleda, kaj to pomeni, in store, kar vidijo druge storiti, mnogi šele, ko se njim je raztolmačilo v materinščini, kaj se prav za prav od njih hoče. In k temu vsemu še zasmehujoči obraz uradnikov! — To jo glej, slovensko paro, za katero na svetu pravice nema! — Tako se nam godi na lastni zemlji! — Ali ni to prizor, ki mora pretresti vsakemu zavednemu Slovincu srce?! Ali zdi se, kakor da so premnogim slovenskim razumnikom srca za to že otrpnila!

Iz tega vsaj, da vodeče slovensko razumništvo vseh stanov ne stori ničesar uspešnega za zboljšanje teh kričečih razmer, moram sklepati, da je isto po večini bodisi slepo in gluho za vse te krivice, ki jih trpi naš rod dan na dan, bodisi brez srca za narod svoj, brez domoljubja; — ali pa po svoji večini vkovano v različne verige, tako, da se ne more zganiti, strahopetno, da se ne upa zganiti, nezmožno, da se ne zna zganiti!

Ali ti slovenska mladina, ki še ne poznaš teh različnih spon in verig, ki si še povsem prosta ter še imaš bistro in jasno oko, čuteče srce za ljudstvo svoje, ti se pripravljaj skrbno in vestno na veliko nalogo, da pripraviš lepše dneve narodu svojemu: bistri si um, blaži si srce, krepki si voljo in spoznavaj nepristranskim očesom dejanske razmere po vsi slovenski zemlji, da se lahko enkrat lotiš z razumom in uspehom narodnega dela! — A pred vsem se varni glavne napake sedanje generacije, nesloge, katera je zlomila moč slovenskega naroda, strla in skoro uničila naš ugled in našo veljavo v kolu avstrijskih narodov! — Mladina slovenska! vzgajaj se za pozitivno delo in bodi složna, složna, složna!

Nekaj o slovenskih akademskih društvih.

Slovenska mladina, ki se je šolala na visokih šolah v daljnih tujih mestih, se je že od nekdaj zbirala v društvih. Ta so bila središča slovenskega duševnega življenja v dotičnih mestih, marsikatega slovenskega dijaka je društvo storilo za pravega moža, koristnega svojemu narodu. Zaradi tega so slovenska akademska društva v rasti in razvoju slovenske stvari v celotni slovenski domovini velikega pomena. Na Dunaju je bilo društvo, v katero so stopali vsi dijaki, ki so se čutili Slovence, več desetletij edino „Slovenija“, v Gradcu edino „Triglav“. Danes imamo na Dunaju tri slovenska akademska društva. „Slovenija“, v kateri prevladuje zadnji čas nekako bolj realistična struja, drugače izraženo tudi struja „pozitivnega dela in narodnega radikalizma“ s 120 člani, nadalje „Sava“, novejšo društvo, tvorjeno po izstopu velikega števila članov iz „Slovenije“ pred nekaj leti, stoječe odločno na „svobodomiselnem“ stališču, goječe tudi sabljanje, menda okoli 80 članov, in „Danica“, ustanovljena ob času javnega delovanja sedanjega škofa Mahničarja, društvo, ki ima isto politično barvo kakor ljubljanski „Slovenec“, oziroma kranjska katoliško narodna stranka, s prilično 30 člani. V Gradcu se je dijaštvo preteklo leto razdvojilo ter se je

poleg „Triglava“ ustanovilo novo društvo „Tabor“ katero glede števila članov društvo „Triglav“ celo presega. Tretje društvo v Gradcu enake barve kakor dunajska „Danica“ je društvo „Zarja“, ki pa ima znatno manjše število članov. „Triglav“ je nekoliko soroden „Savi“, pa se priznava vendar k zmernejšim načelom tolerance. „Tabor“ je pa paralelen dunajski „Sloveniji“. V Pragi so dijaki doslej v enem društvu „Iliriji“, pa slišali smo tudi o Pragi o nameravani cepitvi. To je kratkoma slika o naših akademskih društvih izveniški počitniška društva „Prosveta“, „Sava“(?), „Adrija“, „Korotan“, „Bodočnost“.

Marsikdo ni na jasnem, kakšno je stališče tega ali drugega izmed imenovanih društev. Gotovo je pa prav, da javnost izve in ima pregled o društvih, v katerih se zbirajo v tujih mestih slovenski visokošolci. Prava slika se s tako kratkimi besedami more komaj podati, a označiti smo hoteli razloček med gori imenovanimi slovenskimi akademskimi društvii vsaj približno. To je eden izmed vzrokov, da smo o tem predmetu pisali.

Ker vidimo, da si ulogo časopisja sploh in „Domovine“ posebej nasproti tem društvom nekateri naši dopisniki drugače predstavljajo, nego je po našem mnenju prav, iz tega vzroka v drugi vrsti pišemo ta sestavek.

Naravno je, da akademska mladina zasleduje politične dogodke v domovini in kakor drugi Slovenci v zastopstvih in društvih zavzemajo in izražajo svoje stališče glede raznih političnih prikaznij, enako so storila ob raznih prilikah akademska društva. Slovensko časopisje je pa, kakor je pač služilo tej ali drugi stranki, izkoriščalo take izjave, zlasti ljubljanska dnevnik. Onemu listu, ki je izjave odobral, so bili dijaki hvale vredni možje, list nasprotne stranke je pa govoril o nezrelih mladičih, ki se naj rajši učijo. Tako je strankarsko časopisje, („Slov. Narod“, „Slovenec“) vlivalo zmiraj olje v ogenj nasprotstva med posameznimi strujami dijaštva. Vse to je v veliki méri pospeševalo cepljenje akademskih društev.

Z zadnjem času se je razcepilo vsled nesporazuma članov graško akademsko društvo „Triglav“, v katerem so bili doslej skoro brez izjeme vsi v Gradcu študujoči štajerski Slovenci člani, tretje društvo „Zarja“ je doslej združevalo večinoma absolvente novomeške gimnazije. Izmed graških akademskih društev je za nas doslej potemtakem prišlo v poštev le društvo „Triglav“, in je „Domovina“ vsa leta rade volje objavljala pozive za vstop v zbirališče slovenskih dijakov, ki je sprejelo brez ozira na politično mišljenje vsakega slovenskega visokošolca, ki se je za vstop oglasil. Prav radi smo poročali tudi o vsaki prireditvi, katerih so veliko število uprizarili „Triglavani“ za graške Slovence.

Ko se je preteklo leto začelo hudo nasprotstvo med člani tega društva, tako da je mnogo članov izstopilo, obračali ste se obe struji na nas, a mi smo odločno odklonili, postaviti se na eno ali drugo stran, v prepričanju, da je najboljšje, ako se časopisje v taka nasprotstva ne vmešava.

Ko se je kakor gori omenjeno v Gradcu z letošnjem letom vstanovilo novo akademsko društvo „Tabor“, ter se je začelo ostro nasprotstvo med „Triglavom“ in „Taborom“, nastalo je za naš list vprašanje, kako naj obravnava dopise tika-joče se teh nasprotstev. V tej zadevi danes z ozirom na majhno in nepotrebno časniško kontroverzo zaradi društev „Triglava“, „Taborja“,

„Slovenije“ in „Zarje“, nastalo v zadnjih tednih v „Slov. Narodu“, „Slov. Gospodarju“ in tudi z ozirom na tozadevne dopise „Domovini“ enkrat za vselej odklanjamo vsako medsebojno polemiko. Kar se zlasti najbližje prizadetih društev „Triglava“ in „Tabora“ v Gradcu tiče, slovenska javnost na Štajerskem in tudi iste glasilu „Domovina“ nima povoda eno ali drugo društvo napadati ali hvaliti z ozirom na nasprotno društvo in če se je iz kakega dopisa kaj podobnega sklepalu, je to prikazen mimogredočega pomena. Prepričani smo, da se v obeh teh in tudi v drugih slovenskih akademskih društvih nahajajo narodno misleči mladi možje, od katerih slovenska javnost sme pričakovati v poznejših letih plodonosnega delovanja za slovensko stvar. Nikakor nismo nasproti dijaštvu glede izrazov njih političnega naziranja na stališču kakor so bili večkrat razni slovenski časopisi, da bi se obračali zoper posamezne struje. Priznavamo tudi dijaštvu pravico baviti se z javnimi razmerami, o istih po svoje misliti in sklepati. Slednje je v gotovi meri dolžnost mladih mož, ki se pripravljajo za praktično življenje med ljudstvom. Toda slovenski javnosti je mnogo bolj ležeče na tem, da ji slovenska akademična društva iz Gradca, Dunaja in Prage pošljejo na razpolago veliko število absolviranih akademikov z vsestransko izobrazbo, če mogoče tudi politično, nego da bi bila obsojena baviti se s polemiko članov raznih društev v časopisih, katera polemika ni niti vzgledna za ljudstvo niti dijaštvu koristna.

Upamo, da tudi naši akademiki, katere v drugih zadevah kot sotrudnike z veseljem pozdravljamo, izprevidijo, da je to stališče za nestrankski naroden list „Domovino“ edino pravilno.⁵

Upravništvo „Domovine“ nanašanja onim naročnikom, ki nam še niso poslali naročnine, da jim s l. svečanom ustavi list. Skušnja dolgih let nas je izučila, ker imamo pri listu velike stroške, veliko režijo in mnogo dolžnikov. Dvakrat da, kdor hitro da.

Domače in druge vesti.

— **Poštnemu ravnateljstvu v Gradcu.** Razne c. kr. pošte po sp. Štajerskem so si zadale nalogo, da kolikor mogoče škodujejo našemu listu. V ta namen ne odpošiljajo lista namenjenemu adresatu, temveč ga ali uničijo ali nam vrnejo, rekoč, da je naslovljenec neznan. — Zoper to gorostasno nepravdo se najostreje pritožimo in zahtevamo v imenu zakona odpomoči. Temu neredu, tej zlobnosti bodi konec; mislimo, da štajerske pošte niso absolutne gospodarice.

— **Za „Delavski dom“** so nabrali delavci in prijatelji delavcev v veseli družbi v „Skalni kleti“ 8 kron. Ob tej priliki zopet opozarjamo na to zadevo, ki postaja vedno bolj akutna, pekoča in je stopila v nov štadij, odkar so naše društvo zagnali izpod strehe. — Izvanredni občni zbor, ki se vrši v nedeljo, 15. t. m. še v starih društvenih prostorih, se bo posvetoval, kaj je storiti.

— **Slovinci in deželni zbor štajerski.** Končno je prišla zadeva regulacije Pesnice v tir. Spomladi se prične resno z delom. Kakor na drugem mestu poročamo, je štajerski deželni zbor po obširnem in temeljitem poročilu deželnega glavarja namestnika dr. I. Jurtela tozadevne predloge soglasno sprejel. S tem se ugotovi dolgoletni opravičeni zahtevi prebivalstva ptujskega in ormoškega okraja. Za regulacijo je namenjeno okoli 400.000 K. Glede ustanovitve kmetijske šole za spodnje Štajersko s slovenskim učnim jezikom se je odsekovo poročilo istotako soglasno na znanje vzelo in je upati, da se to vprašanje za Slovence pravično reši. — Kakor čujemo, se je slovenskim deželnozborskimi poslanci omogočilo začasno opustiti obstrukcijo, ostanejo pa seveda v strogi opoziciji.

— **Deželni zbor in nagrade za kmetijske služabnike.** V seji dne 5. januarja je bil v dež. zboru v Gradcu sprejet z glasovi nemških kmet-skih in slovenskih poslancev predlog, da deželni odbor izplača vsako leto več nagrad v skupnem

znesku do 10.000 K za pridne služabnike, ki so pri enem gospodarju dalj časa zvesto služili. Ta ukrep ima namen vzbuditi več veselja za vstop v službo pri kmetovalcih, ki se že dolgo pritožujejo, kako težko je dobiti dobre služabnike, ker nikdo ne bi rad več služil in vsled tega kmetijstvo trpi veliko škodo. Ta sklep deželnega zbora bodo tudi slovenski kmetje z veseljem na znanje vzeli.

— **Nemški sodnik in enakopravnost.** Neki Jakob Fekonja iz Drakovca je dobil od sodnije v Ptujcu poziv v nemščini, da mora nastopiti neko kazen. Ta nemški poziv poslal je nazaj z opazko, da nemški ne razume, naj mu pošljejo slovenskega, kakor postava zahteva. Kljub temu je šel v Ljutomer, kjer se je sodnik Doxat zarežal nad njim: „Kdo vas je v to našuntal?“ Fekonja pa je zavrnil, da v to ni treba našuntati, to že vsakemu sama pamet kaže. Doxat dal mu je zato 24 ur zapora s pristavkom, da ima v zaporu čas, svojo trdoglavnost premišljevat. Ali smo še v Avstriji?

— **Iz Stanovskega pri Poljčanah.** (Občinske volitve.) Dne 19. decem. smo imeli občinsko volitev, ki je v 3. in 2. razredu izpadla ugodno za našo slovensko občino; pa tudi v 1. razredu bi bili lahko zmagali, ko bi se trije volilci ne bili dali premotiti od zunanjih agitatorjev, da so rajše glasovali za ljudi, ki niti ne stanujejo v domači občini, kakor pa za poštene domačine. Ali je lepo za našo občino, da sedijo v našem občinskem odboru tujci, katerih niti lastna občina ne mara v občinskem zastopu?! Sicer smo pa trdno prepričani, da bo vis. namestnija to volitev ovrгла; saj se je pred volitvijo in med njo zgodilo več nepostavnosti. Ugovor se je vložil takoj drugi dan po volitvi in sicer proti pismenemu potrdilu županstva.

— **Od Sv. Martina pod Vurberkom.** Občinske volitve se bližajo! Možje, na noge! Pridite vsi na volišče! Poglejte, koga boste volili! Volite poštene, katoliške možje, ne dajte se voditi od svojih nasprotnikov.

— **Občina Brezno ob Dravi** šteje 800 prebivalcev deloma iz Brezna, deloma iz Št. Ožbalta pri Dravi; med temi je več ko polovica Slovencev. Pred tremi leti je bil izvoljen občinskim predstojnikom takrat še katoličan, ki pa je, kakor znano, v teku svoje dobe odpadel. In pred kratkim so dne 15. dec. izvolili občinskim predstojnikom naravnost brez obotavljanja tega protestanta. Znamenje, da so v Breznu katoličani v političnem oziru zelo mlačni.

— **Trgovski ples** v nedeljo 15. t. m. obeta biti ena najlepših predpustnih prireditev. Odbor dela marljivo v dosego vspeha in dekoracijski odsek se neumorno trudi, da izvrši nalogo častno. Sicer ne moremo zvedeti vseh posameznosti, a čuli smo, da bode prišla v nedeljo v veliko dvorano „Narodnega doma“ cvetoča pomlad in obiskovalci plesa se bodo sprehajali mimo zelenih vrtov in trat; slavljenske mile pomladi, cvetke in rožice bodo cvele in klile. Slavno občinstvo opozarjamo znova, da pohiti tedaj v celjski „Narodni dom“, kjer se bomo skupno zabavali in veselili na letošnjem prvem plesu. Torej na gotovo svidenje!

— **Gledališka predstava** dne 22. t. m. bode nudila občinstvu toliko smeha in zabave, kakor še pač nobena igra dozdej. Slišali smo od mnogih pri vajah sodelujočih oseb, da morajo včasih vaje za par trenutkov prenehati, da se poleže smeh med igralnim objemom. Da bodo tudi pevske točke dovršene, nastopi ves mešani zbor na odru.

— **„Celjsko pevsko društvo“.** Z veseljem je pozdravil naš list vest, da je prevzel na polju slovenske dramatike velezaslužni g. R. Salmič zopet vodstvo „Celjskega pevskega društva“ in režijo našega gledališča. Novi veter pa, kateri veje zadnji čas v tem društvu, nam je gotov porok, da bode i zanaprej krepko napredovalo in reševalo svojo velevažno za razvoj narodnega čuta in narodne samozvesti v Celju in daleč naokoli velepomembno nalogo. Naši najhujši sovražniki sami so se izrazili kazaje na „Celjsko pevsko društvo“: „Tu je skrit naš sovražnik!“ In prav so imeli! Posebno glede našega odra, kjer se uprizarjajo velike in težke igre z našimi lastnimi silami, in kjer dokumentiramo svojo duševno premoč. Mi nimamo izsolanih igralcev in igralcev, kateri bi se bili po dolgem učenju na raznih odrih izučili, da bi seveda z lahkočo igrali vsako

ulogo, ne! Navdušeni za sveto narodno stvar hodijo naši na drugih straneh itak že z lastnim delom preobloženi slovenski Celjani skoraj dan na dan k vajam in v teku kratkega časa po nastopu v dveh ali treh ulogah so se izurili v spretni igralce. Imajo naši Nemci kaj takega? Ne! Podpirajmo pa to dično društvo tudi gmočno, da ostane na potu napredka!

— **Mešani zbor „Celjskega pevskega društva“** ima v sredo, dne 11. t. m. pevsko vajo. Vse cenjene celjske Slovence, katere čutijo v sebi veselje in zmožnost do petja, naj pridejo točno ob 8. uri zvečer v majhno dvorano tik čitalniške sobe v „Narodnem domu“. Če je znana katera naših pevk s to ali drugo damo, katera še ni sodelovala v našem zboru, naj stori odboru to uslugo in privede dotične znanke v sredo zvečer seboj. Nobena naj se ne izgovarja s pomanjkanjem časa! En večer na teden se velevažni narodni stvari žrtvovati, bo vsaka naša zavedna Celjanka rada storila.

— **Plesna vaja** se vrši danes ob 8. uri zvečer. Plesalo se bode kolo in četvorka. Cenj. gospe in gospice. še enkrat vabimo najljubše na to vajo.

— **Občni zbor „Dijaške kuhinje“.** Dne 4. t. m. se je vršil žal ob pičli udeležbi občni zbor „Dijaške kuhinje v Celju“ z običajnim vsopredom. Naglašati moramo, da bi prekoristno in prepotrebno društvo moralo uživati več zanimanja od strani celjskih Slovencev. Iz blagajnikovega poročila posnemamo, da je imela „Dijaška kuhinja“ v preteklem letu 4023'26 K dohodkov, 4365'64 K pa izdatkov. Imela je torej primanjkljaja 342'38 K. Vsak dan se je razdelilo dijakom nad 50 obedov. „Dijaški dom“ je dobil v tem letu na ustanovnici in darilih skupaj 3823'8 K. Po nekaterih nasvetih, kako bi se vpeljala živahnejša agitacija za nabiranje doneskov, se je končno vršila volitev novega odbora. Ta se je sestavil sledeče: Predsednik dr. Sernec, podpredsednik dr. Dečko, tajnik prof. Čestnik, blagajnik pos. tajnik Lončar, odbornika prof. Kožuh in Fon, namestnika prof. Kardinar in dr. Karlovšek.

— **Bralno društvo v Laškem trgu** je priredilo svojim članom Silvestrov večer, kojega se je vdeležilo okoli 50 tržanov. Vspored je izpolnilo petje moškega zbora bralnega društva, godbene točke pa sta prevzela g. Droč in g. Moll. Gospodični Leničevi ste nas iznenadili s krasnim duetom angleške pesmi, za kar ste želi viharo odobravanje; g. Zupanc pa je slednjič poskrbel za smeh in zabavo s svojim drastično smešnim nastopom. Slovo staremu in pozdrav novemu letu je govoril v vznešenih besedah naš prvoboritelj g. K. Elsbacher ter se nadejno spominjal probujajoče se narodne zavesti v našem trgu. Po polnoči razvila se je prosta zabava, vršile so se napitnice in zapela se je še marsikatera okrogla. — To je bilo prvo skupno obhajanje Silvestrovega večera laških Slovencev — in zadovoljni smo z njim.

— **Pevsko društvo v Gornjem gradu** je priredilo svojim podpornim članom in gostom zabavni večer na Štefanovo. Prišlo je mnogo občinstva. Razun lepega števila tržanov so bili gostje iz Ljubnega, Sv. Frančiška, Sv. Janža, Šmartnega, Bočne in Nove Štiffe. Pri koncertu so se proizvajale večinoma najnovejše Aljaževe skladbe. Za smeh in veselost je skrbela šaljiva tombola. Plesalcem pa je domača godba na lok podkurila pete, da so do poznega jutra se sukali in vrteli v radostnem plesu. Čujemo, da namerava vrlo „Pevsko društvo“ v kratkem prirediti „Pevski večer“ z najraznovrstnejšim vzopredom.

— **Silvestrov večer v Gornjem gradu.** Kakor vsako leto je tudi letos „Čitalnica“ svojim članom in po teh upeljanim gostom priredila ta večer zabavo. Sodelovalo je tukajšnje pevsko društvo in pa naši vrli dijaki. Predstavljali ste se dve gledališki igri, pele umetne pesmi in vse je z radostnim licem čakalo na polnoč. Slovo od starega leta ni bilo prebridko in z lahkim srcem smo pozdravljali novo leto. Ob polnoči je govornik omenjal, da je staro leto prineslo vsakemu veselih, a tudi žalostnih uric. Žalostne spomine pustimo, a veselih se radujemo. Z nado v srcu, da bode leto 1905 imelo za vse navzočnike več veselih kakor žalostnih trenutkov, si je vse čestitalo in želelo „Veselo in srečno novo leto 1905“.

Brežice, dne 6. januarja 1905. Dne 4. t. m. je zakuril kmet Miha Zupančič v svoji kleti v

kranjski gori, občina Blanca, ker se je bal da mu bo vino zmrznilo. Pri ognju je premalo pazil in tako povzročil ogenj, in ker je bilo poslopje leseno in s slamo krito, zgorelo je vse, le sode z vinom je rešil. Škode je 500 kron.

— **Prememba posesti.** Gospod dr. Josip Strašek, slovenski zdravnik v Brežicah, je kupil Haiderjevo hišo v mestu. S tem se bo zabranilo vedno preganjanje našega zdravnika.

— **Županova desetletnica.** Dne 6. t. m. je obhajal župan občine Zakot pri Brežicah, g. Ivan Lapuh, desetletnico svojega županovanja. Vsi odborniki so se zbrali na kolodvoru, v lepo okrašenih prostorih gostilne Ivana Volčanjseka, kjer so slavili zavednega slovenskega župana. Te slavnosti so se udeležile vse slovenske obitelji iz Brežic.

— **Deklica čevljarska pomočnica.** V Konjicah je Marija Šinkovic iz konjiške okolice postala čevljarska pomočnica. Učila se je čevljarstva že dalj časa.

— **Velika nesreča** je zadela dne 3. t. m. sodnega pristava g. dr. Neubauerja v Ormožu. Njegova soproga je pustila namreč triletnega otroka za trenutek v sobi. Otrok je šel k peči in tam se mu je užgala obleka. Otrok je vsled opeklin drugi dan umrl.

— **Shod županov ormoškega okraja dne 29. decembra 1904** je bil dobro obiskan. Udeležilo so ga je 34 mož županov in občinskih svetovalcev. Po volitvi predsednika in zapisnikarja se je razpravljala I. točka dnevnega reda: „Občinsko uradovanje“. Poročevalec je navajal težkoče občinskega uradovanja, da uradi od župana že nemogočnosti tirjajo ne upoštevajoč, da je on kmet v prvi vrsti. O tem se je razvila živahna debata. Od vseh govornikov se je naglašalo da uradi posel župana najbolj z nemškimi dopisi otežujejo, in se je sklenilo enoglasno, vse nemške dopise uradom v prestavo vračati. Nič manj zanimiva ni bila II. točka „Kako naj župan v zadevi domovinstva na podlagi nove domovinske postave postopa“. Naglašalo se je, da ta zadeva v novjšem času županu nalaga največ dela, ker mu je zapisovati vse tujce (nepristojnike) kdaj da so v občini naselili se — kdaj odšli — kam da so pristojni itd. Le tako bo ohvaroval občino poznejših plačil. Sklenilo se je, da si občine omislijo skupno knjigo (matrike enake župnijskim) v kateri bodo vpisane vse obitelji občine, pri nepristojnih pa njih pristojni izkazi, kdaj da so se v občino naselili, kdaj odšli, kam itd. Taka knjiga bode županu prava ročna knjiga, katero bo redko potreboval in ne bo mu treba včasih k oddaljenemu župnijskemu uradu po zapiske hoditi. V sestavo take matrike izvolil se je odsek iz štirih udov. III. točka: „Občinski ubožci v občini — v bolnišnicah“. Poedini župani navajali so pri tej točki slučaje, kateri bi se mislili nemogoči — kako da se občine krivično obremenjujejo s plačili za nbože. Po dolgi debati sprejel se je način, po katerem bodo v enakih slučajih župani postopali. Končno sprejele so se enoglasno sledeče resolucije: I. Shod sklence oziraje se na slučaje, da se županom po dopisnicah, uradnih listih itd z globami žuga, ako ne bi nemudoma rešili dopisov — uradom naznaniti, da župani takih dopisov ne bodo sprejemali ampak jih nerešene vračali, ker župan je v prvi vrsti kmet in ne uraduje vsak dan, ampak ob nedeljah in praznikih. II. Slovenski župani ormoškega okraja sklencejo enoglasno upirajoč se na člen XIX. drž. zak. tirjati od uradov le slovenske dopise in slov. tiskovine, da se vloge županov (kar se zdaj ne godi) tudi v slov. jeziku rešijo — nasprotno se bodo vse nerešene vračale — ter prosijo svoje drž. in dež. poslance, katerim bodejo vsak nasprotujoč slučaj redno naznanili, da na pristojnem mestu uplivajo, da bo pri uradih naš jezik ravnopraven. III. Zbrani župani enoglasno odobrujejo postopanje svojih poslancev v deželni zboru proseč jih, da se potegujejo, da dobi naš okraj, kateri se izključno s kmetijstvom peča — kmetijski zavod. — Resolucije se pošljejo c. kr. okrajnemu glavarstvu, c. kr. namestni in našim poslancem.

— **Sv. Jurij ob Ščavnicah.** Mnogo sreče želeli smo novega leta dan drug drugemu in le malokateri je pomislil, da se večina teh želj ne bode uresničila, temveč da že na marsikaterega preži nesreča, da ga zgrabi za vrat. Istotako tudi posestnika Jurkovič in Kegl v Okoslaveh še jutraj gotovo nista vedela, kar ju čaka na večer.

I. t. m. ob 6. uri je namreč začelo goreti pri Jurkoviču. Ker je pihal močen veter, užgalo se je tudi Kegl-ovo poslopje in v malo trenutkih bila so gospodarska poslopja obeh v pepelu. Kegl-a, kateri je bil zavarovan le za neznatno svoto, zgorele so tri telice, obema pa vsa krma in zrnje. Okoslavskemu in dragotinskemu gasilnemu društvu gre hvala, da se ogenj ni razširil na sosedna poslopja.

— **„Pettaner Zeitung“** je nehala izhajati, primanjkovalo ji je naročnikov. Zopet je torej iginil sramotilec našega naroda!

— **Nov slovenski tednik** je začel ob novem letu izhajati v Kamniku. Naslov mu je „Naš list“, program mu je narodno radikalen ter se ne bo vmeševal v kranjski prepir. Ima tudi prilogo „Slovenska gospodinja“, katero zalaga narodni trgovec I. Jebačin. Z novim letom smo dobili Slovenci tri nove politične tednike.

— **Kaj pa to?** Spomladi dobé, kakor se poroča iz Inomosta, vsi večji kraji v Pušterski dolini na Tirolskem nove vojaške posadke. V Lienču in Sillianu so že vse tozadevne priprave. Tudi posadka v Bruneku bo pomnožena. Z vso gotovostjo se nadalje trdi, da bo več dragonskih polkov premeščenih v kraje ob novi bohinjski železnici. Tudi v Ljubljano baje dobe dragonski polk. Za presoje mednarodnega razmerja med posameznimi državami je vedno najvažnejša okolščina, kako so porazdeljene vojaške čete ob mejah. Znano je, da se zmanjšujejo naše vojaške posadke v Galiciji ob ruski meji, kar dokazuje, da so odnošaji med našo državo in Rusijo postali prijateljski.

— **Umrl je** v Ljubljani g. Ivan N. Resman. Bil je železniški uradnik v pokoju in slovenski pesnik. Pred leti je izdal v celjski slovenski tiskarni zbirko svojih pesmi „Moja deca“. Ljubeznjivemu možu lep spomin!

— **„Učiteljski Tovariš“** je letos stopil v 45. leto svojega obstanka, obenem pa izhaja kot letnik. „Učiteljski Tovariš“ je sedaj najstarejši slovenski časnik.

Društveno gibanje.

Narodna čitalnica na Vranskem si je izvelila pri rednem občnem zboru dne 6. t. m. za društveno leto 1905. sledeči odbor: K. Schwentner, predsednik; F. Schaur, podpredsednik; I. Kramar, tajnik; K. Košenina, blagajnik; I. Gaber, knjižničar; Fr. Oset in L. Stober, odbornika.

— **„Kmetško veselico“** prirede kmetje iz Hrastnika in okolice v četrtek, dne 12. prosinca 1905. v gostilniških prostorih gosp. Ferd. Roša na Hrastniku. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina prosta.

— **Bralno društvo v Konjicah** naznanja II. redni občni zbor, ki se vrši dne 15. prosinca 1905. popoldne ob 3 uri v društvenih prostorih z običajnim dnevnim redom. Ker je društvo za okoličane posebne važnosti, vabi k mnogobrojni udeležbi Odbor.

— **V Studenicah** priredijo 15. januarja 1905. „Bočki Šrameljni“ v gostilni g. Fr. Koropec-a koncert. Ker je čisti dobiček namenjen za popravilo „Koče na Boču“, je upati, da se udeležijo veselice vsi prijatelji proste narave.

— **Prostovoljno gasilno društvo pri sv. Juriju ob Ščavnicah** ima svoj občni zbor dne 15. januarja 1905. v prostorih g. Krefta.

— **Vabilo na Soirée Dansante**, katero priredi, pod protektoratom gosp. dr. Stan. Prachenskega, dne 21. prosinca 1905. ob 8. uri zvečer, v dvoranah palače kneza Colloredo-Mansfeld, akademski krožek češke podružnice slovenskega planinskega društva v Pragi, v prospeh koč v Koritnici. — Vstopnina pet kron.

Deželni zbor štajerski

Seja dne 6. januarja.

Ker je bil namestnik nekaj bolehen, da ni mogel priti k seji, odstavila sta se z dnevnega reda predloga zaradi gradnje novega poslopja za učiteljske v Gradcu in za ustanovitev drž. učiteljskega na Gor. Štajerskem. Posl. dr. Jurtela je poročal o obzidavi bregov Drave tudi v občinah Mala vas, Gajovci, Formin itd. v ptujskem okraju. Predlog je bil sprejet. Posl. dr. Ploj je poročal o predlogu nemških konservativcev, naj se ustanovi za kmetske posle 100 nagrad po 50 K. (za take, ki so v zadovoljstvo vsaj 15 let pri enem gospodarju), 100 po 20 K (za take, ki so vsaj 5 let pri enem gospodarju ter še niso prekoračili 30 let), nadalje 50 rentnih hranilnih vlog po 20 K in 100 po 10 K, končno pa še pet starostnih rent po 200 K letno za take kmetijske posle, ki so

stari že 60 let ter so vsaj 20 let pri enem gospodarju pridno služili. Vrhutega dobi vsak obdaranec še častno diplomu. V te namene se postavi v proračun za leto 1905. 10.000 K. Na ta način se upa odpomoči pomanjkanju kmetijskih poslov.

Seja dne 9. januarja.

Na dnevnem redu je deželni proračun za leto 1905. Za ceste in železnice je proračunanih stroškov 612.887 K, pokritja pa 8494 K; torej je primanjkljaja 605.359 K. — Za zgradbe mahrenberskega mostu se izplača kot prvi rok 25.000 K deželne podpore. Za zgradbo vodnih naprav, regulacij, je proračunanih 659.900 K stroškov, 170.450 K pokritja, torej je premalo 489.450 K. Posl. Žičkar utemeljuje potrebo regulacije Save in Sotle, posl. dr. Ploj govori o rečnih regulacijah po Sp. Štajerskem. Posl. dr. Jurtela govori o regulaciji Drave. Slednjič se dovoli za regulacije še 4100 K.

Narodno-gosp. novice.

Slov. čebelarско društvo za Sp. Štajer.

Brez hrupa se je vršil občni zbor tega društva 29. decembra 1904 v Ptuj.

Predsednik g. profesor Zelenik iskreno pozdravi vse došle, katerih je okoli 50, posebno pa zastopnika „Slov. čebelarskega društva“ iz Ljubljane g. Bukovica in g. Kurbusa iz Slivnice.

Tajnik poroča o prvoletnem delovanju društva, katero se je ustanovilo 5. aprila 1904 v Ptuj. Lepe uspehe kaže društveno delo, kajti ustanovilo se je v slovenskem delu naše dežele 12 podružnic z 258 člani. Vse te podružnice najdemo v ptujskem, ljutomerskem, ormoškem okraju in po Slovenskih goricah. V južnem delu se nahaja le ena in sicer v Št. Jurju ob juž. žel. z 23 člani.

To dejstvo kaže, da je ljudstvo v onih krajih bolj probujeno ter stremlje za napredkom tudi v čebelarstvu. Vsa ta zasluga pa gre društvenemu učitelju g. Jurančiču, kateri je kot večak in spreten govornik z lastno požrtvovalnostjo, namreč brezplačno potoval, ustanavljal podružnice ter ljudstvo podučeval.

Po velikonočnem predlogu odbornika g. Zdolška se je delovalo tudi na to, da se priklupi savinsko čebelarsko društvo našem kot podružnica. To društvo se je osnovalo nekoliko prej kot naše: Nismo imeli na Štajerskem nobenega slovenskega čebelarskega društva, a sedaj imamo kar dvoje. Raditega se je storil ta korak za združenje; ker pa omenjeno društveno vodstvo na dvoje privatnih pisem ni dalo odgovora, se predlaga mu poslati naša pravila ter ga oficijelno povabiti k pristopu.

Za blagajnika, ki je odsoten, poroča g. predsednik; on predloži podrobni račun, ki kaže 517'30 K dohodkov, 478'25 K pa stroškov, tedaj 39'05 K prebitka. Pregledovalci so račune pregledali ter se po poročilu g. dr. Brumena odobre.

V odbor se z vsklikom volijo gospodje: Zelenik, Jurančič, Zdolšek, Vezjak, Pogruje, Kurbus in Strelec; pregledovalcem računov pa: dr. Brumen, Toman in Kopič.

Živahni razgovor je bil pri slučajnostih, kjer se je sprejelo več dobrih nasvetov. G. Bukovic iz Ljubljane, ki nam prinese srčne pozdrave iz Kranjske, nas zagotovi, da dobodemo „Slov. čebelarja“ zmiraj najmanj do 5. dne vsakega meseca. Oni člani pa, ki lani niso dobili celega letnika, plačajo letos samo polovico za list. Obveljal je nasvet g. predsednika, da v bodočem letu pošiljajo podružnični blagajniki denar za list direktno v Ljubljano.

Ko končujemo poročilo o tem društvenem zboru, še pristavimo, da so podružnice deželne in državnih podpor po razmerju udov, okrajne podpore pa pripadajo podružnicam dotičnega okraja po istem razmerju. Volitev se lahko udeleže vsi člani ter je sedež društva tam, kjer biva predsednik. Iz tega je razvidno, da so pravila sad tehtnega premisleka in tako sestavljene, da je društvo istinito celega slovenskega Štajerja.

Zategadelj se ga naj oklene tudi vsak čebelar. Oni, ki so naročniki „Slov. čebelarja“, naj vplačajo tekom tega meseca 2 K pri pristojni podružnici ali pa pri predsedniku g. prof. Zeleniku v Ptuj, ker imamo 25% popusta pri listu ter ostane ta znesek v naši blagajni za razne društvene namene.

Politični pregled.

Parlamentarni položaj. Državni zbor se skliče na dan 23. januarja ter bo zboroval do 15. aprila. V tem času bo rešil proračun, predlogo o podporah vsled njim prizadetim in o refundaciji tozadavnega posojila, o italijanskem vsenčilišču in o rekrutnem zakonu. Po velikonočnih praznikih se skliče češki deželni zbor h kratkem zasedanju. V vladnih krogih namreč pričakujejo, da bodo Nemci opustili obstrukcijo, ako store isto Čehi vsaj v sedanjem državnozborskem zasedanju.

Nova avstrijska trdnjava. Avstrijska vojna uprava namerava na nekem otoku med Zadrom in Šibenikom zgraditi novo trdnjavo, ki bo stala 70 milijonov kron. Prihodnje leto pa nameravajo zgraditi tudi nove trdnjave v kotskem zalivu in sicer med Kotorom in Špico. — Te trdnjave veljajo izvestnim poskusom Italije, izzvati komplikacije v Adriji.

Na Balkanu še ni miru. Turčija se prav malo briga za zahteve velevladij, da napravi mir in red v Makedoniji. Nasprotno se kaže, da hoče Turčija po vsej sili boj in prelivanje krvi. Zdaj je zopet naročila 40.000 pušk Mauserjevega sistema, s katerimi hoče oborožiti nove čete, katerih naloga bi bila, uduševati medsebojne boje med bolgarskimi, srbskimi in grškimi ustaši, katere boje, ako se res vrše, pa turški agentje sami nahujskajo. Turčiji je torej samo za prelivanje krvi in drugega nič. Tudi se brani Turčija pomnožiti orožniške čete, kakor so zahtevale oblasti. Na ta način gotovo ne pride do miru na Balkanu.

Rusko-japonska vojna.

„Svjet“ piše: Junaki portarturški so storili svoje, toda čemu niso storili drugi? Vsled nezmožnosti, boječnosti, pomanjkanja navdušenja? Sodi naj jih Bog in njihova vest! — Port Artur je držal pri sebi 120.000 Japoncev mandžurska armada pa ni čisto nič olajšala položaja portarturških brambovcev, ki so se šibili v neenakem boju. Naša trdnjava je padla vsled strašne bolezni „skorbuta“, ki se je začel vsled pomanjkanja rastlinske hrane. Vkljub temu, da je vse okrog in okrog govorilo o vojski, nismo mislili nato, da bi se bili pripravili. Roždestvensky bi bil došel ravno dva meseca poprej in bi bil rešil Port Artur, ko bi se bilo pričelo pripravljati njegovo brodogradnjo. Časopisje bi moralo glasno opozoriti družbo na to; toda pred 11 meseci je vladal še samomorilski sistem Plevejev, ki je tiščal usta časopisju in tudi družbi. Tako smo trpeli vsi do kapitulacije Port Arturja.

Na 200 strel en strel. Rusom je v Port Arturju tako nedostajalo streliva, da so na 200 strel iz japonskih topov odgovorili k večjemu le z enim strelom. Na nekaterih pozicijah so se borili Rusi le še z bajoneti. Zadnjih pet dni je posadka tako trpela vsled mraza in lakote, da so se vojaki, ki več dni niso nič spali, bojevali le kot stroji.

Iz Port Arturja je odšlo pet ruskih strelskih polkov, skupno 186 častnikov in 5451 mož, da se podajo v japonsko sužnost. Potrjuje se, da je samo 80 ruskih častnikov dalo častno besedo, da se več ne udeleže vojske. Nogi bo takoj začel iznova utrjevati Port Artur. Ob Jalu so že pripravljene ogromne množice lesa in cementa. Tisoče kuljev je že naročenih. Tudi se že pripravljajo Japonci, da preiščejo utopljene ladje in več sto tehnikov je že odpotovalo iz Saseha, da odpravijo mine.

Najnovejša poročila trdijo, da so Japonci pri Port Arturju izgubili 80.000 mož.

Steselj je izgubil vse upanje na pomoč 24. decembra, ko je dobil od carja brzojavko, da se je baltiško brodogradnjo zakasnilo vsled hullskega dogodka. Glavni vzrok kapitulacije je dobro merjeni ogenj Japoncev. Med 165 granatnimi strelji so zadeli 103. Bilo je mnogo slučajev, ko se je vsled gromenja topov in stresanja ljudem udrla kri iz oči, ust in nosa. Izid je bil smrten.

Rusko moštvo v Mandžuriji izgleda sveže. Časa za oddih je dovolj. Glede obleke, hrane in počitka ni želeli ničesar. Le tobaka, sladkorja, potrebnih za šivanje in usnja za čevlje primanjkuje. Teh stvari se tudi za denar ne dobiva. Častnikom ne manjka ničesar. Njihove podzemne kočice se o ničemer ne razlikujejo od onih, v katerih bivajo vojaki, a v vsaki posamični jih ne biva nad pet. Dobivajo pa isto hrano kakor drugi vojaki. Kruh je črn, belega ni dobiti.

Baltiško brodogradnjo. Ruski brzojavni urad poroča iz Petrograda 6. t. m.: V inozemstvu razširjene vesti, da se je poškodovala, oziroma potopila ladja Roždestvenskega, „Knez Suvarov“, so popolnoma neresnične. — Baltiško brodogradnjo bo, kakor se poroča iz Pariza, ostalo do konca marca na Madagaskarju, ker manjše ladje z ozirom na viharje ne smejo na odprto morje.

London 9. januarja. Kapitulacija Port Arturja je končana. Kapituliralo je 887 oficirjev in 24.491 mož, med katere so všeti vsi ranjenci. 441 oficirjev je dalo častno besedo, da se ne bodo v tej vojni več bojevali proti Japoncem in ti se

v spremstvu 229 ordonanc odpravijo domov. Drugi oficirji, med njimi general Fok, Smirnov in Gorbatsky pojdejo z vojaki vred v vojno ujetništvo.

London 9. januarja. Japonska vlada je sklenila, najeti novo in sicer četrto posojilo v znesku sto milijonov jenov.

Pariz, 9. jan. Vsaka večja japonska akcija proti Vladivostoku je sedaj nemogoča, ker je ondi sedaj morje zamrznjeno.

London, 9. jan. (Kor. urad.) Reuterjev urad poroča iz Port Arturja, da je pri sestanku z Nogijem dejal Steselj, da je kapituliral, ker se je mogel držati le še malo dni z velikimi žrtvami, ko so Japonci dobili 12colne topove.

Tokio, 9. januarja. Portarturški težki obležni topovi, s katerimi je Nogi streljal v trdnjavo, se odpošljejo v Mandžurijo, kjer jih bo porabil Ojama. Železnica okoli Port Arturja je sicer precej razdrta, a se bo hitro popravila, in topovi bodo v nekaj dneh že v Mandžuriji.

Tokio, 9. jan. Tu se računijo ruske izgube v Port Arturju na 25.000 mož.

Suda, 9. jan. Štiri ruske križarke in več torpedovk je odšlo proti Port Saidu, da se pridružijo Baltiškem brodogradnjo.

Petrograd, 9. jan. Konec meseca odide iz Liebana ena ruska linijska ladja, trije obrežni parniki in ena oklopnica, da se priklopijo Roždestvenskemu, ki s svojim Baltiškim brodogradnjo prezimuje pri Madagaskarju.

Loterijske številke.

Trst, dne 7. januarja 1905: 56, 35, 10, 63, 70.
Linc. „ „ „ „ 10, 44, 78, 22, 65.

Novozidana hiša z vrtom

na Bregu pri Celju se prodaja pod ugodnimi pogoji.

Vse natančnejše pove **M. Kolšek, Celje**,
Ljubljanska cesta št. 6. (15) 3—1

Hmelovke

prodaja po nizki ceni **Fran Hrašovic**, trgovec v Št. Jurju ob Taboru. 573 5-3

Prostovoljno se prodaja

lepo, okoli 18 oralo obsegajoče arondirano posestvo na Govčah blizu Žalca s pritliklino ali brez iste.

Resnobni kupci naj stopijo direktno z lastnikom v dogovor. **Herman Hahn**, posestnik na Govčah, p. Žalec. (18) 2—1

Hmelovke

prodaja po nizki ceni **Fran Oset**, trgovec na Vranskem. (572) 5-3

Naznanilo in priporočilo.

Napeljava vodovodov!

Slavnemu občinstvu, zlasti gg. trgovcem vjudno naznanjam, da odslej izdelujem tudi vsake vrste

tehtnice

(Vage)

in jih sprejemam v popravilo. — Potrudil se bom, da zadovoljim vsem zahtevam v polni meri. — Priporočam se v obilno naročbo.

Naprava vodnjakov!

I. REBEK, stavbeni in umetni ključar

(465) Celje, Poljske ulice št. 14. 25-13

Žužnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. pro-**
sinca 1905 pri zemljiških posojilih od pet na

štiri in tričetrt odstotke.

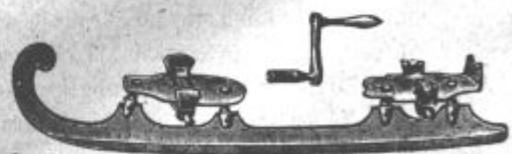
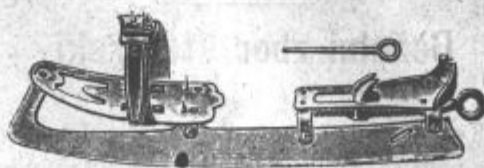
Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot je bila dosedaj **4%**.

(14) 1

Drsalke

raznih vrst za dame, gospode in dečke — dereze za čevlje priporoča

trgovina z železnino, **MERKUR** P. Majdič, Celje.

Bogata zaloga

peči, predpečnikov in pečnih okrilj.

Tomaževa žlindra

najboljše gnojilo!!

